

Wnioski i propozycje działań nastawionych na zwalczanie ASF w Polsce

Działania służb odpowiedzialnych za zwalczanie ASF powinny być nakierowane przede wszystkim na likwidację tych zagrożeń, które największym stopniu przyczyniają się do rozprzestrzeniania się tej choroby. Likwidacja całej produkcji trzody chlewnej w województwie podlaskim nie przyniesie poprawy zarówno w możliwościach eksportowych Polski na rynki trzecie jak i eradykacji wirusa z kraju, gdyż wirus dalej będzie rozprzestrzeniał się w populacji dzików.

Naszym zdaniem w strefie objętej ograniczeniami i w strefie ochronnej należy ograniczyć maksymalnie liczbę małych gospodarstw przyzagrodowych produkujących świnie, a w obu strefach zlikwidować wszystkie chlewnie nie przestrzegające zasad bioasekuracji.

Produkcja powinna jednak zostać utrzymana w profesjonalnie zorganizowanych fermach, które są pod stałym nadzorem weterynaryjnym i posiadają zabezpieczenia bioasekuracyjne przewidziane dla tego typu obiektów. Wnioskujemy o opracowanie zasad kompartimentu zarówno w stosunku do dużych zakładów przetwórczych prowadzących eksport oraz dużych ferm trzody chlewnej.

W strefach ASF powinien obowiązywać zakaz uboju gospodarczego, a planowane na 1 stycznia 2017 wejście w życie ustawy o sprzedaży bezpośredniej należy odłożyć do momentu uwolnienia kraju od ASF.

Popieramy pomysł rozwiązania Polskiego Związku Łowieckiego i zastąpienie go organizacją, która podlegałaby nakazom Inspekcji Weterynaryjnej w ramach programu uwalniania kraju od chorób zwalczanych z urzędu. Jednakże tego typu rozwiązanie wymaga długotrwałej procedury zmiany ustawy, a czasu nam brakuje. W związku z tym należy przyjąć inne rozwiązania doraźne, które nakładałyby na koła łowieckie obowiązek wykonywania nakazów Inspekcji Weterynaryjnej w odniesieniu zwalczania ASF.

Należy niezwłocznie rozwiązać problem utylizacji likwidowanych stad świń w ten sposób, aby wirus nie był wywożony do zakładów utylizacyjnych zlokalizowanych poza strefami ASF.

Zdecydowanie popieramy utworzenie międzyresortowego zespołu ds. skutków ASF. Zespół ten nie powinien jednak skupiać się wyłącznie na skutkach występowania tej choroby, ale przede wszystkim na usuwaniu przyczyn jej rozprzestrzeniania. Liczymy, że nie będzie to kolejny organ doradczy. Naszym zdaniem w skład zespołu powinni wejść przedstawiciele resortów: Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministerstwa Środowiska, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Ministerstwa Finansów oraz Główny Lekarz Weterynarii. Członkowie zespołu powinni posiadać wszystkie niezbędne pełnomocnictwa uprawniające do prowadzenia działań operacyjnych w ramach programu zwalczania ASF. Kompetencje członków zespołu powinny być adekwatne do zagrożenia, czyli podobne do działań prowadzonych w stanie klęski żywiołowej. Postulujemy, aby kierownictwo zespołu oddać w ręce niezależnego eksperta, który byłby umocowany przez panią premier Szydło.

Zespół powinien opracować szczegółową i zrozumiałą instrukcję obowiązków dla inspektorów weterynarii działających w rejonach stref ASF oraz zostać wyposażony w kompetencje do egzekwowania swoich decyzji. Zespół powinien niezwłocznie podjąć współpracę z Białorusią, Ukrainą oraz państwami bałtyckimi, gdyż nie uda nam się zwalczyć wirusa bez współpracy z państwami graniczącymi. Prace zespołu powinny iść w parze z akcją uświadamiającą społeczeństwo o wszystkich konsekwencjach zapowietrzenia kraju wirusem ASF. Z naszych wstępnych wyliczeń wynika, że potencjalna likwidacja wszystkich świń na przykład w woj. wielkopolskim zarażonych ASF może kosztować budżet Państwa nawet 2,5 mld zł. Do tego należałoby dodać straty przetwórców oraz innych podmiotów zajmujących się eksportem i obrotem

wieprzowiny w kraju.

Polski nie stać na takie wydatki i lekceważenie zagrożenia ze strony ASF. Wierzymy, że ten rząd podejmie zdecydowane działania, które uratują branżę wieprzowiny i poprawią nasz wizerunek jako producenta na rynkach eksportowych.

Zarząd KZP-PTCH